

LBRIS

We know
books

Doina Adriana Nicolăiță

MÂNA NEVĂZUTĂ

– poezie –

Editura
NEUMA
2023

Cititul	5
Atașamente	6
Mâna nevăzută	8
Atârnat de un vers	9
Alegeri neștiute	10
Drum deschis	11
De vânzare	12
Ascultarea	13
Cine ești tu cel de lângă mine atât de departe	14
Cerul rămâne nescris	15
Nu poți fi gata	16
A șasea rotație	17
Umblam pe deasupra apelor	18
Ceilalți sunt tot eu	19
Conviețuim	20
O bibliotecă imemorială	21
Cuvintele duc cât pot	22
Cel mai frumos gând	23
Runele vorbesc	24
Parfumul scrisorilor tale	25
Clipa suspendată	26
Cel mai bun actor	27
Calea dreaptă	28
Încă te aștept	29
De la capăt	30
Mă învârteam	31
Sub tăceri	32

Fără să deduci	33
Fiul către tată	34
Aceeași regie	35
Brațele tale sprijină cerul	36
Nu e loc de îndoieli	37
Totul e cu repetiție	38
De ce-aș mai trece	39
Într-un picior	40
Linia vieții	41
Mă tot adaug	42
Copil perpetuu	43
Prin mirare	44
Sufletul unui pom de caise	45
Pădurea gureșelor păsări	46
Un singur vers o lacrimă	47
Înțeles abia deslușit	48
Nu sunt eu	49
Nicio urmă	50
Cine ești de-mi temi răsuflarea	51
Prin surprindere	52
Poate pricepi	53
Nepăsare	54
Mi-a rămas în auz	55
În aburii ceaiului	56
Puse pe rug	57
Zisele	58
În tristeți cresc cele mai parfumate flori	59
În largul cel mare	60
La mâna vremii	61

Pământul - pom de Crăciun	62
Un du-te-vino	63
Ploaia	64
Câte puțin din toate ești	65
Detășarea	66
Chei	67
Empatie	68
Mai aștept	69
Treizeci dintr-odată	70
Din sublim...	71
Lumina	72
Pe pieptul celor douăsprezece tunici	73
Timpul în neființa lui se răzbună	74
În toiul trăirii	75
Nu te opri	76
Destinația	77
Ultimul poem	78
De aceeași autoare	79

Toate au fost mai înainte scrise și spuse
nu-mi rămâne decât cititul
imaginilor pierdute și recuperate
mai apoi
de scribi, grămățici, sculptori, pietrari.
Negreșit îmi va lua multe vieți de lectură
a runelor, oaselor, monumentelor -
o adevărată arheologie literară -
apoi vor urma descifrările tăblițelor și
codurilor de legi, din alte biblioteci ale lumii,
și migala desfacerii sulurilor și papirusurilor
înfășurate misterios și tainic.
Până la tipar, de bună seamă,
cititul era sensul direct de
rotație a pământului,
în abații se continua
caligrafierea manuscriselor,
nu oricine știe să mângâie cartea cu privirea
nici să o țină la piept ca pe iubirea însăși
cu mirosul ei unic de scoarță de copac
pe care s-au scrijelat numele,
acum autor și copac cresc deodată,
citind împreună coroana arborelui lumii.

Atașamente

Zilnic ne atașăm de ceva ca și cum
ne-ar fi frică să înaintăm singuri,
spre ce înaintăm?
ne ținem de ochi să nu vedem
nici în noi, nici în afara noastră
și ce ar fi de văzut?
ne legăm de mâini dansând
în jurul mesei,
apoi ne dezlegăm batista și
o înfășurăm în jurul capului,
ce-i cu atâta bătaie de cap?
ne lipim picioarele
să nu ne-o ia înainte
să ne desincronizăm,
timpul se duce încotro?
ne prindem de mijloc în cingători
de castitate sau doar de șale,
acolo de unde ne frângem,
îndoindu-ne,
certitudinea unde e?
ne axăm pe câștiguri și jocuri
mai mult sau mai puțin de noroc,
căutând subterfugii
îndrăznim mai puțin,
unde e comoara din cer?
ne legăm dezlegându-ne
de natură, de iubire,

LIBRIS

We know
books

de frumusețe și
înmulțim suferințe
incurabile.

Sufletul nu le mai poate duce pe toate,
nu mai poate uni
lumile disparate.

La început a fost mâna
atotcreatoare
mângâind crisalidele
în care se ascund metamorfozele
pânzei diafane de mătase
din care se țese totul
și cu firul ei
încep zorile și adorm nopțile
înfășor clipele când ele se înscriu
translucide
că nici arniciul nu le poate coase,
doar mâna nevăzută înmoaie
râurile pe alțițele iilor de borangic
în cea mai frumoasă odisee.

Când scriu sunt prezent-absent,
prezent niciunde atârnat de un vers
precum un leagăn suspendat de aer,
deși nu poți să construiești așa în aer
neprins în lut, în ram, în vis.
Neprezent în fapt, prins doar cu *Carmina*
nălucile după care alerg ca fantastul între lumi,
prezent în toate lecturile nebunești
cu care aprindeam lumina absentă,
pâlpâind în bezna dimprejur,
altă beznă, nu cea de acum - *tabula rasa*.